

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Enarrationes Novae D. Martini Lutheri in Ionam Prophetam

Jonas, Justus

Haganoæ

Ad extrema montium descendi, terræ uectes &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36521

possem, undecunq; aquis tanquam medio mari ca-
 ptus, & alga & arundine tectus. In litore enim ma-
 ris, in ripis etiam fluminum & lacuum, alga, iunci,
 & arundines solent succrescere. Qui ergo in mari
 submersus perijt, iacet sub alga & iūco tectus, hoc
 est, sub aquis in quibus crescit iuncus & arundo, &
 quicquid in mari & ad mare est, illum sic submer-
 sum sub se tegit, ut arundine, iuncis, imò ipso litore
 tectus dici possit, ut statim sequitur.

Ad extrema montium descen- di, terræ uectes &c.

Nam omnia maria, omnes fluij & torrentes,
 eunt in uallibus inter montes, nam in planicie con-
 sistere non possunt. Montium igitur fundamēta &
 radices ipsum profundū & uadum profundissimū
 sunt in mari, ubi radices montium coniunguntur &
 in profundo coherent. Hæc autem omnia patheticis
 cōs loquitur Ionas, pauore & affectu iam submer-
 gentis, & iam aquis obruti, & tamen sursum de
 ce cogitantis, aut affectibus eius qui submergētis ca-
 sum apud se expendit. Nam ille si sursum cogitat,
 uidet aquarum diluio coopertum, atq; utrinq; uis-
 cos & terram. Hic igitur cum descendit in profun-
 dum, uidetur sibi inter duos montes ad fundū usq;
 descendere. Ibi terra eum quasi montibus, quasi ca-
 themis

thenis conclusit, id est, ipse nō aliter cogitat, quā
 ibi sibi perpetuo manendū esse, & nunquā se esse
 euasurum. Nam quemadmodū is qui in turri est ca=
 ptiuus, cogitur in carcere manere, quia ianua & fe=
 nestræ clausæ sunt: ita is cogitur manere in mari,
 qui sic descendit in profundū, ibi terra, id est, mon=
 tes inter quos mare transit eum conclusit, & mari
 & undis sic clausit, ut euadere non possit. Hic ite=
 rum uides cuiusmodi cogitationibus conflictatus sit
 Ionas in uentre ceti, cibi & potus facile est oblitus.
 Tantū in meris certaminibus & uario agone mor=
 tis adeo est uersatus, ut de uita prorsus desperarit.
 Hic adhuc nullam audis inuocationem Dei.

**Sed tu uitam meam a perditio=
 neliberaſti, Domine deus meus.**

Hic nunc recreatur afflictus Ionas, & aliæ ueni=
 unt ei cogitationes. Hic haftenus tot arietibus op=
 pugnata, ac penē expugnata fides Ionæ, rursus se=
 erigit & audet sperare uictoriam. Hic nonnihil di=
 spellitur tenebræ temptationis, & affulget aliquid
 lucis, quasi dicat Ionas, Eo ipso momento quo uide=
 batur mihi in profundo absorptus, & iam omnia
 desperata erant, neq; ulla usquā spes apparebat
 uitæ aut salutis, ibi tu Deus meus mirabili potentia
 tua, iuxta misericordiæ tuæ amplitudinem eripui=
 H